

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

HOE TE STEMMEN

Donderdag a.s. gaat het VDH-personeel van de fabriek Maanweg en het hoofdkantoor ter stembus en zullen de kernleden gekozen worden voor de jaren 1950 en 1951.

Het zal ook dit keer voor velen de eerste maal zijn, dat ze aan deze kernverkiezingen deelnemen en velen zullen zich dan ook afvragen: „Hoe moet ik stemmen?”

Bij de ingang van het stembuskaal worden U een zestal stembiljetten ter hand gesteld, waarop een aantal kandidaten vermeld staan. De kern wordt namelijk gekozen door het gehele personeel, zodat U stembiljetten ontvangt voor de volgende 6 groepen, n.l.:

de groep vrouwen uurloners 3 kandidaten
de groep mannen maandloners 7
de groep mannen maandloners 1
de groep mannen maandloners 2
de groep weekloners 1
de groep afdelingshelfers 1

Als U nu deze stembiljetten bekijkt, zult U daarop waarschijnlijk een aantal namen aantreffen van personeelsleden, die U helemaal niet kent. U zult zich afvragen: is het nu de bedoeling, dat ik daarop ook mijn stem uitbreng?

Om hierop een antwoord te geven is de volgende toelichting noodzakelijk.

De kernverkiezing, zoals die bij ons plaats vindt, wijkt af van de methode die veelal in andere bedrijven wordt toegepast. Doordat bij ons systeem men gerechtigd is om zijn stem uit te brengen ook op de kandidaten van de andere loongroepen, heeft men ook bij de verkiezing van de kandidaten voor deze groepen een stem in het kapittel verkregen.

Is het nu de bedoeling, dat men stemt op kandidaten, die men helemaal niet kent en waarvan men niet weet of zij Uw belangen kunnen behartigen?

Hierop geldt slechts één antwoord: „Neen.” Let wel, U heeft er wel het recht toe en voelt U zich geroepen om van dit recht gebruik te maken, doe het dan gerust, zo niet, dan kunt U met een gerust geweten de stembiljetten van de betrokken loongroepen blanco in de bus doen.

Van groot belang is echter, dat U de kandidaten van Uw loongroep kent ofwel minstens enkelen, zodat U daarop Uw stem uit zult kunnen brengen.

Valt U bijvoorbeeld in de groep mannen uurloners, dan heeft U het recht om 7 stemmen uit te brengen. Kent U er slechts 4, of keurt u slechts 4 Uw stem waardig, brengt dan ook slechts 4 stemmen uit.

Verder bevelen wij U met klem aan nauwkeurig de aanwijzingen van de kiescommissie op te volgen.

Onmiddellijk na de stemming begint de kiescommissie te tellen. De telling is openbaar en reeds 's avonds is de voorlopige uitslag bekend.

Samenvattend, moet U dus op de volgende punten letten:

1. noot meer hokjes zwart maken, dan op het stembiljet aangegeven is;
2. Uw keuze goed overwegen;
3. stemt blanco, indien U de kandidaten niet kent;
- b. elke aantekening op het formulier, anders dan in het hokje, maakt het formulier ongeldig.

Succes!
A.s. Maandag houdt de kern sprekeruur in wechtkamer I, begane grond, gedurende de middagspauze.

Aanwezig zijn: hr de Geus, hr Jansen.
Te pauze: hr Kuiper, hr Burghoorn.
Ze pauze: hr Kuiper, hr Burghoorn.

Extraatjes verdienen

Het zou onjuist zijn te beweren, dat het bij ons met de Ideeënbus maar matig gesteld zou zijn. Er is inderdaad elke keer een aantal inzendingen die voor een beloning in aanmerking komen. Anderzijds is het toch ook weer niet zo, dat de Ideeënbuscommissie het werk niet afkan en geld te kort komt om al de inzenders naar verdienste te belonen.

Met enige naïver lezen wij in het persoonsorgaan van Philips, dat daar beloningen loegekend werden van 250 gulden, 100 gulden enzovoorts. Rijksstaaltiders kwamen niet eens voor in de opsomming.

Let wel, wij kunnen zulke uitkeringen ook doen als de inzending navonant is. Wij zullen maar denken: wat niet is kan nog komen.

Beloning werden deze week:
Idee no 206 — J. R. Moes, afdeling Galvano Gewijzigde methode van ophangen bij het beitsen van voor- en achterkappen van stoffzuigers.
Beloning: 250 gulden.

Idee no. 210 — J. v. d. Velde, afd. galvano
Betreft het schoonmaken van spuitseefjes.
Beloning: 250 gulden.
Idee no. 212 — L. A. Orth, afd. galvano
Betreft het afwerken van verchroomde producten.

Beloning (voorlopig) 15 gulden. Over 4 maanden worden de resultaten opnieuw bekeken.

Er werd

Kleinigheden
..... met vreemde vernomen, dat het met de voorbereidingen voor de koffievoorziening nu zo ver gevorderd is, dat binnen enkele weken in de fabriek koffie kan worden verstrekt.

..... in de afdeling nabewerking naast de gang afgeschoten en ingericht een controle-ruimte, benevens een kantoorje voor de tijdschrijvers.

..... ontvangen voor de draaierij de zoveel-

BURGERLIJKE STAND

Geboren:

Pieter Wouter, zoon van P Leroy, afdeling montage, op 2-10-1949.
Johannes Gerardus Louis, zoon van A. J. C. Valk, afdeling meubelmakerij, op 26-10-'49.

INTREDINGEN

J. F. van Dorp, personeelszaken, 27-10-1949.
J. de Smit, slijperij, 31-10-1949.
M. Toel, inleerband, idem.
H. M. Laay, nabewerking, 2-11-1949.

Mede namens mijn echtgenoot wil ik directie, chef en collega's hartelijk dankzeggen voor de belangstelling, cadeaux en bloemen, die wij bij ons huwelijk mochten ontvangen.
G. de Zwart — Koeman, afdeling postkamer

*
Vriendelijk dank aan allen, die hebben medegewerkt om de 26e October, mijn jubileumdag, te doen slagen.
F. Klees en familie

VACATURE

Voor onze afdeling afnamecontrole vragen wij:

EEN AFNAMECONTROLEUR

leeftijd: 22 - 25 jaar.
Taak: Het steekproefsgewijze keuren van de gereede producten in de diverse fabrieken.
Opleiding: diploma ABS.
Voorloegzet avondonderwijs.

Aanmelden: Schriftelijk vóór Vrijdag 11-11-1949 of persoonlijk Dinsdag- of Donderdagmiddag; beide afd. arbeid, hr v. d. Kade.

..... site Petermann-automaat; weer een waardevolle aanvulling van ons machinepark.

..... een aanvang gemaakt met het schilderen van de nieuwe cantine; een verwarmingsinstallatie gemonteerd in het nieuwe montagenagazijn.

..... ontvangen een glijgoot, welke binnenshuis loopt van inpakkerij naar veem of te wel van jense naar Oostwouder; tot ons aller vreugde wederom geconstateerd dat de centrale verwarming het weer prima doet!

..... ontvangen en opgesteld een boiler voor de warmwatervoorziening in de kleedkamer nabewerking.
*
..... vernomen, dat de kernverkiezingen op Donderdag 10 November a.s. worden gehouden in de grote cantine.

ALS DE FLUIT GAAT

loopt men elkaar onder de voet

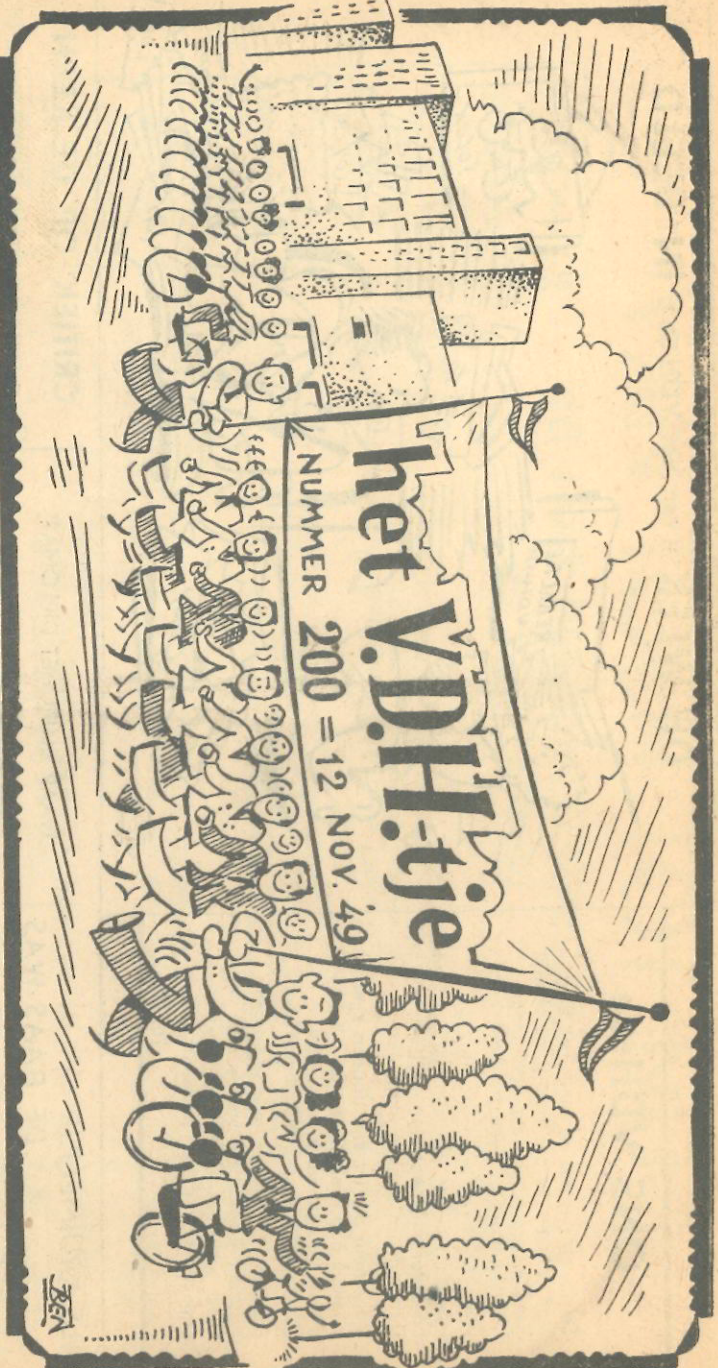
Wij voor ons schrijven het toe aan de oorsinstincten van de mens, aan de drang naar vrijheid, anders weten wij beslist geen verklaring voor de adembemende haast, die men aan de dag legt om na werktijd buiten te komen.

Gaat de fluit om 5.00 uur dan wordt op trap- en ingangen gelopen zo ver-schrikkelijk hard, dat de minder snellen onder de voet dreigen te geraken.

Wij zouden de oorzaak van deze haast bij drang naar buiten een psychologisch verschijnsel gaan zoeken, ware het niet dat dit verschijnsel zich overal voordeelt. Fluit de scheidsrechter op het voetbalveld voor de laatste maal, dan ziet men daar hetzelfde: een gejaagd en gejaagd naar buiten. Op de stations: idem. Als de trein stopt eerst een

gedrang om uit de trein te geraken en vervolgens hetzelfde op trappen en in tunnels. In de schouwburg: velen gaan in de pauze hun jassen al halen in de garderobe om na afloop maar niet 5 minuten te moeten wachten. Zelfs in de kerk, het is treurig maar waar, verdringt men zich als ware men bevreemd 2 minuten extra binnen te moeten blijven.

Wij kunnen dus wel aannemen, dat deze drang naar buiten een psychologisch verschijnsel is; dat neemt niet weg, dat er tel op gevonden moet worden om het gedring om 5.00 uur te verminderen. Anders lopen wij het risico dat er vandaag of morgen werkelijk slachtoffers vallen. Wie bedenkt hier iets op?

Indachtig de spreuk: „Wie appelen vaart die appelen eet”, is het in ons bedrijf altijd een goede gewoonte geweest, dat ons personeel tegen aantrekkelijke prijzen de eigen artikelen kon kopen, zij het dan ook, dat hieraan altijd voorwaarden verbonden waren, teneinde te voorkomen, dat wij ons op het terrein van de detailhandel begavan.

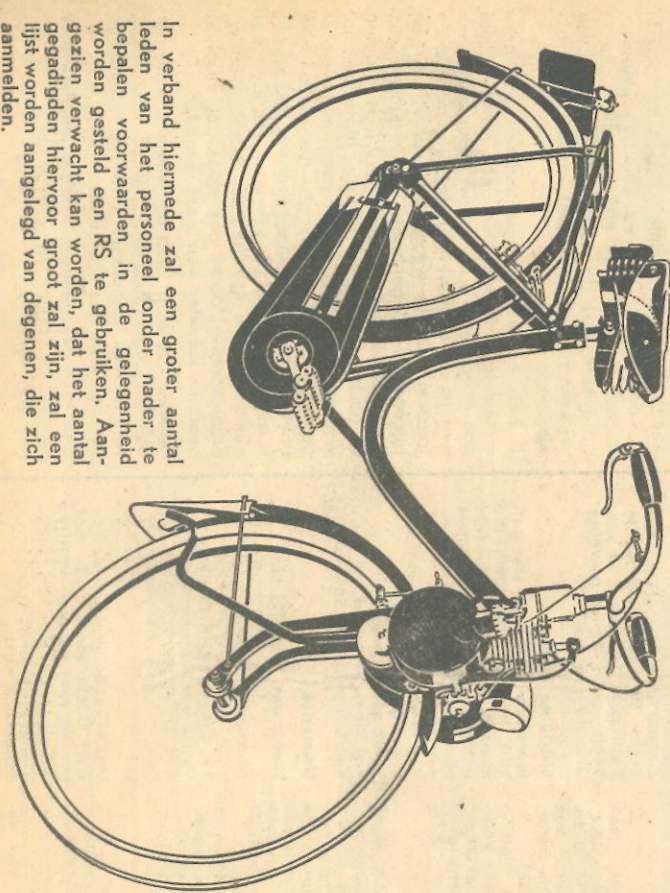
Evenals in de na-oorlogse jaren met de radio het geval is geweest, is jammer genoeg nog niet mogelijk het Rijwel-Solex hierin te betrekken. Er is nu echter een andere mogelijkheid gekomen om een aantal leden van ons personeel toch in de gelegenheid te stellen een RS te berijden.

ALLEMAAL OP DE SOLEX

Het is namelijk bij de fabricage van artikelen Bij het bepalen van de volgorde, waarin als bijvoorbeeld RS van groot belang, dat de fabriek technische gegevens verzamelt over de gedragingen van het product bij veelvuldig gebruik en onder verschillende omstandigheden. Met andere woorden: de fabriek dient uit de eerste hand service-ervaring op te doen en zich een juist beeld te vormen van de kosten per kilometer van het RS.

- Bij het bepalen van de volgorde, waarin de rekening houden met de volgende factoren:
- a. duur dienstverband,
 - b. afstand die men van het werk woont,
 - c. mate waarin men bij de Solexproductie betrokken is.
- Voor plaatsing op deze lijst moet men aan een aantal voorwaarden voldoen, de voor-

- naamste hiervan zijn:
- a. men moet maximaal 15 kilometer en minimaal 1 kilometer van de fabriek af wonen,
 - b. minstens drie maanden in vaste dienst zijn,
 - c. bereid zijn dagelijks per Solex naar de fabriek te komen.
- De Solex blijft eigendom van VDH, doch wordt permanent ter beschikking gesteld van degene, die hem in gebruik heeft. Van de gebruiker wordt gevraagd een wettelijke vergoeding van twee gulden, welk bedrag gebruikt wordt voor de door VDH te verrichten reparaties en revisies, voor verzekerings en belasting. Het eventueel overblijvende zal als bijdrage in de afschrijving worden beschouwd.
- De gebruiker is verplicht het RS in goede staat te houden (schoonmaken) en zelf de kosten van brandstof te betalen. Hij is echter verplicht deze brandstof uitsluitend via VDH te betrekken. Dit om de zekerheid te hebben, dat steeds de juiste en dezelfde brandstof en smerolie wordt gebruikt.
- Het zij hierbij uitdrukkelijk verklaard, dat wij op een basis van twee gulden per Solex per week geen winst op deze proefritdijf zullen maken; het bedrijf zal op deze exploitatie mogelijk moeten leggen en dat doet het; ook gaarne, gezien de voordelen die wij verwerven in de vorm van service-gevers uit de eerste hand.
- Daarop wordt in onze fabriek Maanweg een service-station ingericht, uitsluitend ten behoeve van de in eigen bedrijf lopende Solexen. Men is verplicht elke reparatie, die aan het RS nodig is, hier te laten verrichten.
- Uiteraard is dit een voorlopige mededeling. Binnenkort zal voor alle deelnemers een gedetailleerde opsomming van hun rechten en plichten worden gemaakt. Voorlopig verzoeken wij allen, die van deze mogelijkheid tot het berijden van een RS gebruik wensen te maken, zich vóór Zaterdag 19 November a.s. schriftelijk te melden bij de afdeling Secretariaat. Voor de Kroon bij de heer Evers. Uiteraard is deze aanmelding vrijblijvend. Zodra alle aanmeldingen binnen zijn, wordt zo spoedig mogelijk met de versterking van de eerste Solexen begonnen. Aangezien te Utrecht geen service-station wordt ingericht, volgt voor deze fabriek te zijner tijd een afzonderlijke regeling.

ONS VDH-tje

De krant, die ons de nieuwtjes biedt Van 't geen in ons bedrijf geschiedt; Familie-nieuws en nog veel meer. Verschijnt nu al twee honderd keer.

Het is de band die ons verbindt, Waarin elk iets van zijn gading vindt, En ieder nog wel wat uit leert, Dat hem tot denken stimuleert.

Voor hem die uit zijn dopenen kijkt Is altijd nog wel plaats naar 't blijft In ons bedrijf, dat klein begon Door prima waar veel cliënten won.

Daarom gij werkers, wie g'ook zijt, Verricht Uw arbeid steeds met vijfje. Leest wekelijks Uw kleine blad, Redactie... thans: proficiat!

Th. H.

ALS KRUMMELTJE

DE BAAS WAS

Ook van Kruimeltje ontvingen wij een inzending. Volgens hem deugt er niet veel van het personeel. Als hij de baas zou zijn dan kwam niemand meer te laat, dan verliet niemand voor de fluit de afdeling, dan werd er meer gewerkt en minder gepraat, dan zou er een straffe discipline bestaan, dan zou niemand de fabriek onder werktijd verlaten, dan zou iedereen met de tweede fluit aan het werk zijn, enz. enz. Maar omdat hij maar een doodgewoon mannetje is, komt hij er niet aan te pas.

KRIS KRAS DOOR VDH

Originële wijze waarop te-dacteur zich van no. 200 van het VDH-tje heeft afge-maakt, bracht vele inzendingen.

Wij blijven in stijl.

Een krant met een tijdschrift! In Amerika folders, soms ook kranten gedrukt met drukinkt met geur. Folder brandverzekering rukt dus naar verschoorde lucht. Sigarenreclame naar tabak.

Uit Intern Memo. Inkomende goederen controlle keurde de bij het gat afgeknapte bouten af.

Sprekens is zilver. Abonné in Rotterdam, stelt voor VDH-tje 200 alleen te willen met onderstaande ontboezening: Als één ieder zijn mond wil toeren

DE WEEK (van het VDH-tje) IN BEELD

WAAR BLIJFT HET DIPLOMA?

In Februari van dit jaar deden verschillende VDH-ers een examen bedrijfsaangedogd, waarvoor een diploma de bekroning vormde. De mensen, die geen examen deden, zouden een bewijs ontvangen, dat zij de cursus hebben gevolgd.

De heren menen, dat het gebruikelijk is de diploma's in het jaer van examen te ontvangen, zodat ze thans de brievenbussen hebben geopend.

CRITIEK OP DE KERN

Onderstaand een artikel, dat wel enige kritiek op het beleid van de kern inhoudt. Wij veronderstellen, dat de kern in één van de komende VDH-tjes van repliek zal dienen. (Overigens een primieur voor het VDH-tje, daar één en ander op een kernspreekuur nog niet ter sprake kwam.)

De gelegenheid om in het personeelsblad iets te schrijven grijp ik gaarne aan om het een en ander te zeggen over de personeelsavonden met films en lezingen, welke door de kern worden georganiseerd.

Na de afgelopen wereldoorlog is er een ware race ontstaan in het oprichten van personeelsverenigingen. Ook bij ons bedrijf gingen er zulke stemmen op, doch deze werden gelukkig in de kiem gesmoord. Men beweerde toen namelijk dat als men wilde voetballen, schaken, briden, zwemmen etc. daar de clubs en jeugdorganisaties en vakcentrales voor waren. Ik juich dit standpunt ten zeerste toe en zou de huidige toestand als volgt willen samenvatten.

De kern is een lichaam, dat tot taak heeft de schakel te zijn tussen personeel en directie en eventueel te bemiddelen bij gerezen verschillen. Het heeft er nu alle schijn van, dat de kern zeer weinig te doen heeft, want ze organiseert film- en culturele avonden, evenals excursies. Ik zou er echter gaarne op wijzen, dat dit niet op het terrein van de kern ligt, doch op dat van andere organisaties.

Ik ben, en met mij vele anderen, een principieel tegenstander van deze avonden. Het zou goed zijn als de nieuwe kern deze zaak niet in de doofpot zou stoppen, maar deze toestand uit de wereld helpen. Als er bij bijzondere gelegenheden, zoals jubilea etc. zulk een avond gegeven wordt, is dit nog te plaatsen, evenals de vrije tijdsbesteding, waarvan ieder jaar een tentoonstelling wordt gehouden. Maar waarom daar weer een bonite avond aan moet worden gekoppeld is mij een raadsel. Er zijn voor een kern wel nuttiger zaken te doen als bonite avonden organiseren! Vooral ook door het absoluut neutrale karakter van deze avonden.

Gaarne zou ik er nog op willen wijzen, dat ook het „ogenblikke stiltje“ weer eens in het vergeetboek is geraakt. Dus een vriendelijk verzoek aan onze telefonistes. Ook mijn gelukwensen aan de redacteur met de 200ste verjaardag van ons VDH-tje en nog 200 nummers.

J. E.

VAN TOEN TOT NU

10 JAAR PERSONEELSORGAAN IN 15 STAPPEN

15 Juli 1939: Het eerste nummer van DE VDH-OMROEP — met een voorwoord van heer Leo — wordt bij de opening van de nieuwe fabriek (complex Maanweg) onder het personeel verspreid.

15 Augustus 1939: Het tweede nummer bevat een rede van heer Jan en de eerste inzending uit het personeel. Helaas... op 28 Augustus 1939 de eerste tegenspoed: „alle“ redactielieden worden gemobiliseerd.

1 November 1939: De VDH-Omroep in nieuwe vorm: het derde nummer. Echt gedrukt en 16 pagina's groot. Wel voor — maar niet door het personeel samengesteld.

1 Mei 1940: Stipt volgen de nummers elkaar maandelijks op. Thans het 9e... en niemand denkt nog aan oorlog....

28 Maart 1941: Bijna een jaar lang moest de uitgave worden gestopt, maar dan: weer een nieuw uiterlijk. In eigen drukkerij verschijnt nummer 10, als eerste van een onregelmatig verschijnend mededelingenblad voor het personeel.

31 December 1941: Twintig nummers — waaronder een bijzonder vacante- en een luxe kerstnummer — zijn inmiddels verschenen. Doch nu eist de papierschaarste haar tol: Op Oudjaarsdag verschijnt — voorlopig als laatste — het 29e nummer.

23 Januari 1942: Noodzakelijke memo's worden in 10 gestencilde „mededelingen“ ter kennis van het personeel gebracht. De laatste verschijnt op 1 Mei.

5 Juni 1942: De VDH-Omroep mag weer verschijnen. No. 40 is er weer een luxe vorm. Geregeld blijven de bladen nu komen. Zij worden in de loop der tijden steeds dikker en typografisch beter verzorgd.

25 Augustus 1944: Nummer 79 verschijnt kort voor dulle Dinsdag en de hongerwinter. Weer veroorzaakt de oorlog een langdurige stagnatie in de uitgave.

14 September 1945: De eerste uitgave na de bevrijding: in feestgewaad.

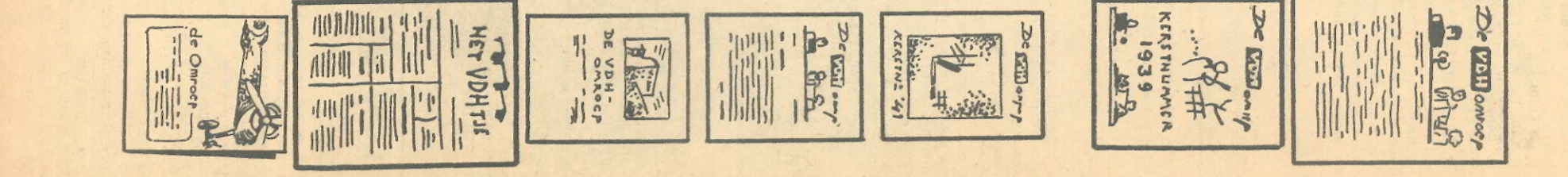
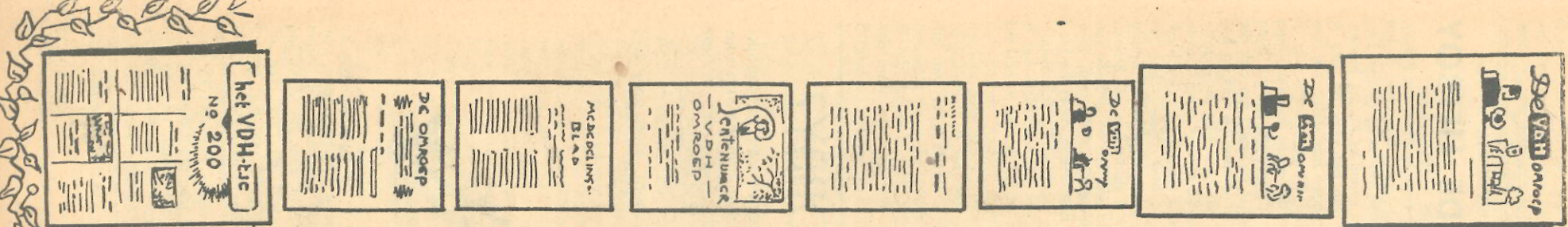
2 November 1945: Nummer 81 in de laatste aflevering, die onder de oude naam „De VDH-Omroep“ verschijnt. Er werd besloten voortaan twee personeelsorganen uit te geven: op....

10 November 1945: Verschijnt het eerste nummer van „het VDH-tje“, dat als wekelijks nieuwblad voor het personeel zal verschijnen en op....

14 December 1945: „De Omroep“, een maandblad, waarin de meer gedegen artikels zullen verschijnen. Deze eerste aflevering draagt als vervolg op het oude orgaan — het nummer 82.

15 November 1946: Van de „maandelijke“ omroep zijn met grote tussenpozen 5 nummers verschenen. Toen bleek, dat het met dit orgaan beoogde doel beter met het — na een jaar zeer populair geworden — VDH-tje kon worden bereikt. Na het 86e nummer is het woord „Omroep“ dus definitief uit de titel van ons personeelsorgaan verdwenen.

12 November 1949: Het 200ste nummer van het VDH-tje — speciaal door de redactie aangekondigd. Maar wat de redactie vermoedelijk niet heeft beseft: dat VDH thans 10 jaar een personeelsorgaan uitgeeft en dat „HET VDH-TJE NU PRECIES 4 JAAR BESTAAT!“

"JACOBA"

Na enige tijd geleden te zijn opgeschrikt door het bericht dat te onzent het object televisie in studie was genomen, heb ik mij gehaast mijn onderzoekingen op dit gebied voort te zetten.

Gaarne wil ik de heren technici uiteenzetten, dat de hele zaak eigenlijk doodenvoudig is. Eenvoudig, inderdaad, doch slechts weinigen zullen kunnen begrijpen welk een ontzaglijk planierswerk door mij werd verzet voor ik kon roepen: „Jacoba!”

Zoals U ziet, heet mijn vrouw Jacoba, terwijl de vrouw van Archimedes, Eureka heette. Tevens moet ik hier mijn vrouw dank zeggen voor de huishoudelijke attributen, van welke zij geheel belangeloos afstand deed en welke helaas, niet meer bruikbaar zijn slechts één beeld, een ster.

TELEVISIE

voor het doel, waarvoor zij bij hun geboorte bestemd waren.

Om tot de kern door te dringen is het nodig eerst het begin te bespreken.

Ik ging van de grondgedachte uit, dat ik de foto-electrische cel geheel wilde uitschakelen. Hoofdzakelijk omdat alleen al het woord „cel” mij tot zéér onplezierige gedachten bracht.

Zij bracht mij wél echter op een geniaal idee, namelijk: in een cel zit meestal een venster. Dit venster is ondoorringbaar gemaakt door tralies. Door nu van uit de cel door de tralies naar buiten te kijken, ziet men in ieder vakje een ander beeld, waaruit dus onomstreeks vaststaat, dat de vindster van het zogenaamde „celstraliewerk” versterking van dit venster tegen uitbraakpogingen van onvertalen als gerit de slotteraar” heel dicht bij de oplossing van het televisievraagstuk is geweest!

Voor enigszins ingewijden zalhet duidelijk zijn, dat hoe meer tralies, hoe meer beelden. Het oppervlak a noemende en de kwadratuur van de tralieproote x, terwijl wij de zijkant verwaarlozen, kwam ik tot de volgende eenvoudige formule:

$$V = 37,5 \text{ inkt}$$

abc² (x) = —————
potlood?

waarmee ik dus duidelijk heb aangeleerd, dat het bleekpoederzeefje van mijn vrouw buitengewoon voor mijn doel geschikt was. Nu zag ik dus door ieder gaatje een ander beeld.

CENSUUR OPGEHEVEN

Voor één keer de censuur opgeheven! Wij mogen dus zeggen wat ons op het hart ligt. Als er nu eens niet over de voortreffelijkheid van de Solex gesproken werd (die zijn genuoczaam bekend).

Als het personeel eens in de gelegenheid gesteld werd zo'n fiets te bemachtigen, wat een mogelijkheden zouden zich openen! Met je vakantie op 'n Solex door Nederland, ook als niet-begennadigde verpleegster of rijksambtenaar.

Je zou Solex-clubs krijgen, die de roem van deze fiets zouden propagieren. Wat zouden wij de directie dankbaar zijn. Wie weet, er wordt zoveel geluisterd.

Ik ben de liftboy! Wat zegt U? Dacht U, dat wij geen liftboy hadden? Nee, maar dan bent U toch helemaal mis hoor! Ik ben er, of U mij ziet of niet. U wilt mij niet zien, zo is het. Maar ik zie des te meer. Het is een bijzonder aardig vak, het vak van liftboy. Alwisselend, boeiend, het vraagt capaciteiten van hoofd en hart. En een menschenkennis doet je op, dat is bijzonder.

IK BEN DE LIFTBOY

Ja, tact moet je bovenal bezitten als liftboy, want ik vervoer wat types! Daar had ik het gisteren nog. Al vroeg waren er gasten. Een heel deftige meneer kwam er bij mij binnen. De portier had er zijn pet voor op, dus ik behoeft U niet te zeggen hoe deftig die meneer was. Hij stapte binnen zonder op of om te zien of er nog meer mensen mee moesten. Een klein juffrouwje liep hij bijna omver. Gelukkig dat ik er stond om ook die juffrouw nog mee te nemen. Ze was zo bedeesd en zag in mij geloof ik een grote steun. Mijn dag begon alweer goed. Boven stonden er wel zes mensen te wachten.

„Kom U er maar in hoor, hier is het gezellig”. Een jonge meneer met een kerig boordje om vond het nodig om pal binnen te stappen voor die aardige oude baas van de afdeling plaatbewerking. Wat een fijne kerel is dat toch. Een beetje meer eerbied voor de ouderdom mochten de tegenwoordige jongelui toch wel hebben. Maar het is vreemd, ze denken geloof ik, dat je eerbied voor een boordje moet hebben, inplaats van eerbied voor een mens. En dan elke morgen al die gezellige meisjes met koffielebden in de lift. Daar fleur ik steeds weer van op. Verhalen, dat ze hebben. Over de bioscoop en over de vriendjes. Het is goed, dat ik hun ouders niet in mijn lift krijg, want dan vervolg op pag. 5

WELKE IS UW HOBBY?

In het weekblad „Burgerrecht” van 29 October, uitgaaf van het gelijknamige comité, dat op de bres staat voor de onverkorte handhaving van onze democratische, bij de grondwet gewaarborgde vrijheden, troffen we een enthousiast artikel aan over van der Heem N.V. De sociale voorzietingen in deze fabriek werden hoog geprezen en de schrijver constateerde dat „de arbeider, die hier zijn brood verdient, zich van zijn waarde bewust is en met tevredenheid zijn werk verricht”.

We willen uiteraard op deze juiste stelling niets afdingen, maar geheel gelukkig kan hij zich naar „onze mening toch pas gevoelen, als hij er ook nog een liefhebberij op na houdt. Immers of men jongste kantoorbieder, leerling draaier, of directeur is of een der tusseningende rangen bekleedt, alle werk wordt op den duur eenentoonig en met welke liefde voor zijn werk men bezield, en van welk plichtsbeseft men ook vervuld is, de geest behoort, zal ook hi lang blijven, nu en dan een prikkel in andere richting.

En zo zal zulk een liefhebberij des te nuttiger zijn, naarmate zij minder verband houdt met ons dagelijkse werk: postzegels verzamelen, fotograferen, duiven fokken, hengelven, om enige veel beoelende liefhebberijen

te noemen, mogen in de ogen van wie ze niet beoelenden dwaze tijdpasseringen zijn, de beoelenaars weten wel beter. Zij vinden er nuwe inspiratie in voor de vervulling van hun dagelijkse taak en doel van dit relaas is slechts, allen die nog niet een of andere hobby hebben, op te wekken: tracht eens, in zo iets heel eenvoudigs, als kippenvokken, plezier te krijgen. Het lijkt zo eenvoudig, maar na 25 jaar ontdekken wij nog telkens iets nieuws en moeten we nog blijven lezen en studeren, als we tenminste de ambitie hebben om moedere kippen te fokken of meer productieve dan onze buurman heeft. En dat is nu juist het voordeel: het houdt Uw geest fit.

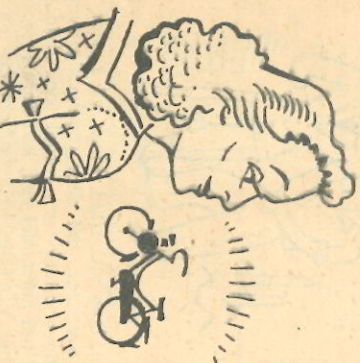
KRAAIKOP

Door het groot aantal inzendingen moesten vele bijdragen worden bekort en moesten zelfs enkele artikelen vervallen.

Zou het onderstaande ontvoerende vers de directie geïnspireerd hebben tot het hoofdartikel?

Klacht van een vrouw

vrouw

vervolg van pag. 4

zou het wel eens moeilijk zijn om m'n mond te houden. 's Middags komen die meisjes ook weer voor de thee. Dit zijn zo vaste punten in mijn dagelijks leven. Van die telkens weerkerende vreugden.

Soms ook worden er ernstige gesprekken gevoerd in de lift. Dan sprekt men van grote moeilijkheden, van planning, die al of niet deugt, van alweer overwerk, van mensen die het verkeerd hebben aangepakt. Zulke gesprekken begrijp ik nooit zo goed en dan kruip ik maar stil in een hoekje.

Ze hebben het ook wel eens over tarieven snijden. Maar dat lijkt me zoiets geks. Ze doen dan altijd een beetje kwaad. Er schijnen nu een paar mensen te zijn, die die wondjes van dat snijden kunnen beter maken. Nee, dan moet U niet in de verbandkamer zijn. Ik geloof, dat ze dat tariefcommissie noemen, waar je dan naar toe moet. Een heel enkele keer komen er een paar kinderen in de lift. Dat is zo gezellig. Ze zeggen meestal niet veel, maar hun oogjes stralen van plezier, omdat ze zomaar in zo'n glazen huisje naar boven vliegt. Ik zou ze dan wel tien keer op en neer willen laten gaan. Maar dat kan niet. Daarvoor is het leven veel te belangrijk en te ernstig zeggen de mensen.

Aan het eind van de dag heb ik het altijd razend druk. Als de fluit gegaan is rennen een heleboel mensen naar me toe. Kom maar binnen, kom maar binnen. Nu gaan jullie gezellig naar huis. Je vrouw en kinderen staan al haast naar je uit te kijken. Ja, we zullen vlug naar beneden gaan hoor. Nee meneer, niet voor Uw beurt. Die juffrouw wil ook graag vlug weg. Als ik zo een keer of twaalf op en neer geweest ben is mijn werk ook afgelopen.

Ik trek m'n jas aan, trek de deur van mijn lift stevig dicht en zeg in gedachten: Tot morgen beste vriend!

DE LIFTBOY.

UIT DE OPRECHTE URKER

In no. 315 van de 7e jaargang van de Oprechte Urker (17 Mei 1941) vond één van onze medewerkers het onderstaande bericht. NIEUW BEDRIJF Sinds de oorlog ook over ons land gekomen is wordt weinig meer naar de radio geluisterd en de Radiocentrale alhier is momenteel vrijwel zonder leden. Tegelijk met deze teruggang is de roetvorming in de schoorstenen door het gebruik van alle mogelijke en onmogelijke soorten brandstof toegenomen. De Directeur der Radiocentrale heeft inlijds de hem hier geboden mogelijkheden benut en zijn personeel en klimateriaal ten dienste der bevolking gesteld en een schoorsteenvegerij aan zijn zaak verbonden. Hierdoor wordt tevens in een reeds lang gevoelde behoefte voorzien.

VOLGENS H.W.S.

NIET 1000/0

Redactie, wees sportief en publiceer mijn griet! Ik wou wel eens weten waarom ze ons vergeten. Wij willen zonder puffen ook wel eens op een Solex tuffen! Waarom zijn 't altijd de hij-en die moge proefrijzen? Maar milje bevenen, wilt U nou beweren, als de wij geen kijk hebben op iets als de R.S. fiets? Al zijn wij dan van de praktijk, of hij kaduuk is of rijd, wij hebben juist een goede kijk, En wie maakt de meeste reclame? Een heer of een dame? Ridders van dit stalen ros, maak er voor ons ook een los! Dit is een wens en een Klacht van een vrouw, die naar een Solex smacht!

H. W. S. stortte zijn hart uit in een brief aan de redactie. Hij heeft veel waardering voor het VDH-tje en vooral artikelen als: Schreuw niet zo! Positief en negatief, etc. hebben zijn grote bewondering. Aan de hand van de inhoud van deze artikelen spiegelt hij de verhoudingen bij VDH en constateert dan, dat vooral van kameradschap zo weinig te bemerken is. Hij roept zijn collega's op om niet bij elke gelegenheid chefs of bazen te kleineren en omgekeerd de chefs niet elke gelegenheid te baat nemen om de arbeiders te kleineren. Wij menen, dat H. W. S. de toestanden wat somber ziet, doch het feit, dat dit VDH-tje van de vrije meninguiting is, verplicht ons ook deze stem te memoreren.

MENEER O. KROON

Ik weet Uw naam, want als mammië vraagt: Wie schrijft toch altijd dat kranke vol, zegt pappie altijd: O. Kroon. Ik vind Uw kranke leuk. Ik mag het altijd zien voor de plaatjes van Ben. Jammer dat hij geen Tom Poes tekent.

Die Eskimo's vond ik mooi, maar die soldaten begreep ik niet.

Pappie brengt het altijd mee anders is mammië boos. Pappie zei laatst toen mammië in de keuken was: Ze denkt zeker dat er een gratelekatie komt. (Het is een moeilijk woord, maar ik dacht dat het zo was).

Pappie heeft het ook eens voorgelezen maar dat begreep ik niet. Alleen toen hij las dat er iemand getrouwd was zei hij er achter: Zo, heeft hij die toch gekregen? Kun je bij U iets krijgen om te trouwen?

Die plaatjes met een verhaaltje van „Zo maar een greep” van al die mensen vond ik leuk. Net of ze allemaal werkten. Maar dat doen ze toch niet? Pappie zei laatst: 't Was net een gekkenhuis, ik heb de hele dag niets kunnen doen. Maar het is toch geen gekkenhuis hè O. Kroon?

Als er nog eens honderd kranke klaar zijn zal ik weer een stukje schrijven, net zo lang tot ik er ook in sta net of ik werk. Is dat goed O. Kroon? Veel liefs en een kusje van

DRUPPIE K.

VOOR U MR SMEETH

Laten we het eerst hier eens over hebben: mag ik eigenlijk wel **ingedoen** aan dit feestnummer, geen lid van het v. d. Heem-gezin zijnde, **hij** een goed vriend, doch weer geen amateur? Wat dit laatste betreft — jongens van een schoolfeest vinden het maar half leuk, wanneer als invalier een broer van één hunner meedoet, die in een competitie-elftal speelt. Omdat hij ècht is, is hij niet echt in een schoolclub, snap je?

Om dezelfde reden vindt de redactie van het VDH-tje deze bijdrage van een journalist hier misschien niet op haar plaats. Maar hij kan deze toch ook weer niet goed weigeren, omdat ik een lezer ben, een trouw lezer zelfs van het V.D.H.-tje. En ik wil niet anders dan-even-getuigen van mijn waardering voor zijn werk, dat ik altijd weer met genoegen bekijken en lees. De opmaak is telkens een verrassing en de inhoud fris als een mannastral. Iemand die dit voor elkaar brengt moet plezier in zijn werk hebben. Hij doet mij denken aan wat J. B. Priestley vertelt — in „Angel Pavement” — over de wijze waarop mensen in een bedrijf hun dagtaak verrichten. Hij noemt ze Stanley, Turjig en mr. Smeeth. De eerste twee, zegt hij, kwamen eenvoudig omdat zij moesten. Zelfs als zij binnenstormden, op het nippertje, wat er nog iets van onwil, van tegenzin om hen heen. Er was iets in hun houding dat verried, hoe goed zij zich bewust waren dat zij iets van zichzelf achterlieden, het meest waardevolle deel nog wel. Zij lieten het ergens bij de ingang achter, waar het op hen wachtte om weer opgepikt te worden zodra het werk afgelopen was en zij naar buiten kwamen. Mr. Smeeth daarentegen bracht zichzelf helemaal mee. Stanley en Turjig kwamen alleen om hun geld te verdienen. Mr. Smeeth kwam om te werken. U voelt het verschil wel. Welnu: de kraap die het VDH-tje samenstelt is een Nederlandse mr. Smeeth. Die brengt alles, wat hij te bieden heeft mee, als hij 's morgens het kantoor binnenstapt. Hij laat niets bij de ingang achter. Daardoor wordt zijn werk hem tot een genoegen. Dat merk je aan zijn werk.

Zulke mensen zijn er — helaas — te weinig; in welk bedrijf dan ook. De verleiding is er om te zeggen: lezeres en lezer, of je blij v. d. Heem werkt of niet, neem een voorbeeld aan hem — maar zo iets moet je in **EEN VERMANENDE VINGER** Drukker Buquet heft zijn vermanende vinger naar al degenen, die de drukkerij bezoeken met het doel een gezellig kletspraatje te maken. Ook het halen van kantoorbenodigdheden is taboe! Uitsluitend op de hiervoor bestemde boomjes tijdig bestellen voorkomt al het geloop en drukker Buquet c.q. kunnen dan ongestoord werken.

dan de oude kern. Wat dit alles met de redactie te maken heeft? Just alles, want bij het schrapen van betere verhoudingen heeft het VDH-tje een belangrijke taak, vooral ook omdat wij kunnen zeggen, dat het door ons personeel en de huisgenoten graag gelezen wordt. Wilt men wij hierna toevoegen, dat wij met de reeds verschenen 199 nummers zo erg levenden waren?

Neen, lang niet altijd. Maar wij zijn er toch van overtuigd, dat door regelmatig overleg, positieve kritiek en vooral ook bijdragen door het personeel zelf, kan bereikt worden, dat het VDH-tje het voorlichtings- en verbindingsorgaan kan worden, dat de al te zakelijke problemstellingen in een groot bedrijf in een wat gemiddelfker sfeer tot oplossing helpt, brengen en begrijpelijke voorlichting geeft, vooral ook ten aanzien van sociale problemen.

Wanneer de nieuwe kern en afdeling personeelszaken op dit terrein samenwerking met de redactie plegen, dan zien wij de resultaten met vertrouwen tegemoet en wensen ten slotte redacteur en VDH-tje nog een lang leven toe.

PERIODEN

Wie kent niet de perioden, En de kaarits met de tijd, Waar wij degelijks mee werken, De stimulans en het profijt. Op Maandag wordt met 0 begonnen, Zaterdag maakt 480 vol. Maar wat daar tussen wordt gewonnen, Maakt de loonzak heerlijker bol. Nauw verbonden met ons kaartje, Is mijnheer de analyst.

Hij stelt vast de perioden, Die hij zeker niet verkijst. Niet te vergeeten dan de teller, Hij telt en vult het aantal in. Want ook dit is een grote factor, Bij het kaartje om 't gewin.

RIO RITA BAR

In een smalle straat van den Haag is een klein kroegje met een geweldige naam: Rio Rita Bar.

Tweemaal in de week kunt U daar 's avonds om 9.00 uur een 10 à 20 VDH-ers naar binnen zien gaan. De radio speelt er. De kachel brandt en de lampen geven een geel-rode schijn. Daar komt de waardin — want een andere naam verdient deze dikke matrone niet — met haar helderwitte schort voor en geeft de binnengekomene een... kop koffie. U dacht toch niet aan genever of bier? Daar wordt niet aan begonnen, want deze beide ploegen — in de diepe betekenis van het woord — gaan genieten van de pauze, die ze hebben in hun wekelijks lesavond. Een saluut voor hen, als waardering voor allen, die studeren, als waardering voor de wil, het doorzettingsvermogen en de overwinning op de soms onoverkomelijke moeilijkheden. Zoals wij allen trots zijn op dit 200ste VDH-tje, zo kunnen wij ook trots zijn op die — meer dan 200 — VDH-ers, die studeren.

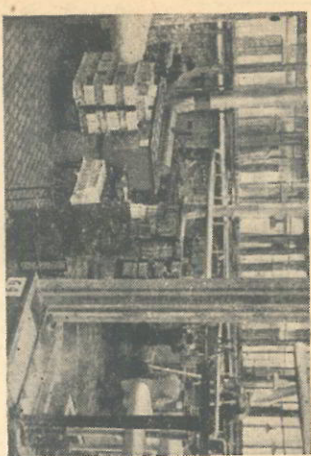
KRISPIJN

Zo verschijnt vandaag dan weer Het VDH-tje de tweehonderdste keer. Het is ter gelegenheid hiervan Dat men een ode aan de Galvano schrijven kan.

Ode aan de Galvano

Kom wij gaan starten En spelen de galvanisateurs nu parten Zonder te bezinnen Kunnen we al beginnen Want de eerste die ik zie Dat is de koning van de tri Hij ontvel hier ketels, kappen en ook platen Om van de rest maar niet te praten Voor iedereen paraat Met zijn werk steeds zeer kortdaat. Twee man staan er te verzinken Je hoort de chassies duchtig klinken Ook sleutels, staven en zo meer Alles gaat goed en vlug keer op keer. Aan het grote nikkelbad werken ze met z'n vijven Al hoort men hen eens klijven Maar galvanisateurs verstaan elkaar Met woord en ook wel met gebaar En als de baas Dan wel eens raast!

Dan probeert men door niet veel te zeggen Zijne woorden te weerleggen. Aan het chroombad staat de Deltenaar Een echte kameraad voorwaar

Als de fluit gaat, loopt men elkaar onder de voet

Wie kan men een einde maken aan dit euvel?

De oplossing hiervan is niet zo eenvoudig en toch, wanneer een ieder hieraan meewerkt, kan ook hier een einde aan gemaakt worden. Iedere bandchef moet zorgen, dat zijn personeel tot het einde der werkdag op zijn plaats blijft. Wanneer de fluit gaat begeeft een ieder zich kalm naar de uitgang. Diegene die het dichtst bij de uitgang werkzaam is kan zich rustig naar beneden begeven, en zal als eerste het voorbeeld moeten geven. Het personeel dat verder van de uitgang werkt moet wel verder lopen, maar voordat zij bij de uitgang zijn, kan eerstgenoemde ploeg reeds weg zijn. Hoe kalmer het uitgaan geschiedt, hoe beter moet niet zijn, dat men met een ploegje voor de uitgang staat.

Als nu iedere afdelingschef zorg draagt dat dit alles kalm gebeurt, is er mijns inziens geen naderheid. Mocht deze maatregel niet helpen, dan zouden wij over moeten gaan tot een andere oplossing, n.l. iedere afdeling onder geleide naar beneden brengen. Hopelijk is deze laatste genoemde maatregel niet nodig, als men bedenkt: „Als het moet kan het!”

A. Be ukers, Solex-magazijn

O, LUCIFER

Wat is het lot eens lucifers Als is afgestreken! Men weet zijn rokerij er mee aan En wordt dan „weggesmeten. Waar? daar trekt men zich niets van aan Als het ding maar weg is En of een ander er last van heeft Is iets wat niet hun zaak is. Gooi bij het uitgaan der fabriek Uw lucifer of oud papier Niet in de de gang, maar buiten. Dan kan ik met een Welbedankt Dit kort gedicht besluiten.

Portier

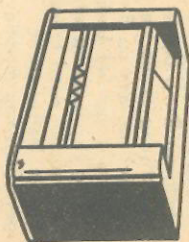
Hij chroomt daar strippen en ook zadelpennen Wij mogen hem ook heel graag jennen. Daarnaast goit men met veel gerommel Weer duizend schroefjes in de trommel En altijd maar draaien Maar hier zonder pierewaaien.

Die zijn vrouw zo goed kan helpen werken Krijgt ook hier de alwas, dat kan men merken Veel is er hier te wassen duizend en één ding. Maar hij houdt zijn goed humeur en staat er bij te zingen. Dan ziet men iemand opgetogen Die vele vele buizen logen. Verder staan vier heren Heel de dag te eloxeren. Mallen hier en mallen daar 's Avonds zijn ze zelf mal en raar.

Nu komen wij bij onze Kees Veertien jaar zonder angst of vrees Nikkelt hij de dingen groot en klein En niemand zegt hij is 'n chagrijn Maar hij nikkelt ook nooit van de kou De temperatuur aan z'n bad is van heb ik jou Verder moet men zich niet verwonderen Dat iemand zweeft bij het bonderen Want alles staat te koken en te bruisen Men hoort van de hitte zelfs de voorwerpen ruisen. Dan krijgen we de badman Jansen Die heeft nu werkelijk alle kanten

WERKEN EN STREVEN

Werken en streven dat is leven, Wat moet zijn in leders aard. Daaraan al je energie te geven, Ja, dat is het heus wel waard. Dagelijks gaan zij door onze handen, Onderdelen, groot en klein. Tot zij met het praedicat „in orde”, Aan de band geleverd zijn. Door het woordje „dagelijks” gaat men Dat dit spoedig wordt een sleur. Idenken, Weet er romantiek door henen, Het product blijft vast niet bij de deur.

Denk eens aan de vreemde mensen, Aan het onbekende land, Waar ons product naar geëxporteerd wordt, Het is zo machtig interessant. Maar nu moet gij niet gaan denken, En vergeeten dan Uw taak, Want de baas betaalt geen dromers, Die zijn niet goed voor de zaak.

J. Jansen

Ik bedoel dat hij het moet verduren Met deze vele zuren. Ziet men op gereed gekomen werk een vlek of kras

En komt er een Mijnheer met witte jas Hé, jongens, dat gaat niet, zegt hij dan Dat zijn de woorden van de heer Kooleman. Komt nu af en toe de chef Goed gemeend hebben we dan ook wel lef Daarom roepen wij nu tot besluit Allen hier welgemeend en luid: Hiep, hiep, hiep, hoera Tot eer van ons en V.D.H.

J. v. d. Velden

Fabriek UTRECHT

STUDIEFONDEN

Jubileumaanvraag no. 200

Neen waarde collega's zover is het nog niet, dit getal zou de financiële draagkracht van het fonds te boven gaan.

Wel heeft echter, in de korte tijd van haar bestaan, het fonds voor een 5-tal aanvragen een alleszins bevredigende oplossing gevonden en wacht zij om nieuwe aanvragen in behandeling te nemen.

De commissie raadt U dus: Wilt U studeren en weet U niet welke studie voor U het meest geschikt is?

Ontbreekt U de moed of zijn misschien de kosten hiervan, voor U een bezwaar? Vraagt eens om inlichtingen aan het fondsbestuur. Zij is bereid U met raad en daad te helpen. Wacht dus niet langer en laat Uw tijd niet voorbij gaan, „time is money”.

Laat dit voor U ook gelden en stuur Uw aanvraag in.

INDIENSTREDINGEN 7-11-1949

Mej. J. C. Koleris, afdeling montage. L. Stahl, idem.

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

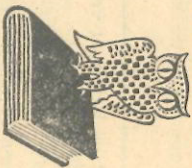
IN MEMORIAM

Na een kortstondige ziekte is op 5 November j.l. overleden onze collega S. Freund, tijdschrijver op afdeling montage. Na gedurende de bezetting enkele jaren als stamper in onze afdeling metaalkwaren te hebben gewerkt, was hij 16 September j.l. weer bij VDH in dienst getreden, ditmaal als tijdschrijver. Freund was iemand, die zich bemind en gezien wist te maken, hetgeen bleek bij de begrafenis op Woensdag j.l. op de begraafplaats St. Barbara, aan de Binckhorstlaan. Een kranen van het bedrijf dekte de haair; een deputatie uit alle rangen van het personeel deed Freund uitgeleide op zijn laatste tocht.

Onze gevoelens van medeleven gaan uit naar zijn vrouw en drie jonge kinderen, die hun vader nu reeds moeten missen.

Hij ruste in vrede.

FRYSK BOEKEROUNTSJE

It is ús net bekend, hot-olle Friezen der by VDH yn it wurk binne, noch minder, hot-olle derten sa nou en den noch wel eris in Frysk boek lêze.

Mar fan 'e lieder fan de tæktingen yn ús bidritw hawwe wij de tasizing det er in Frysk boekerountsje komme kin, as der tomins 8 binne, dy't der gading oan meitsje. In pear binne der al en de oaren wirde forsocht har oan to jaen by

Fennema, Methodenbureau
Roorda, Octrooiafdeling

Ter gelegenheid van mijn huiskomst uit het ziekenhuis op Zaterdag 5 November 1949, werd ik verrast met prachtige bloemen en cadeaux. Aan allen hiervoor mijn hartelijke dank, die er toe hebben bijgedragen dit te doen slagen.

Tevens wil ik van deze gelegenheid gebruik maken U allen hartelijk te groeten, waarbij ik hoop spoedig weer in Uw midden te zijn.

F. Zondervan,
Gereedschapmakerij

SINTERKLAAS

In Utrecht komt Sinterklaas op ZATERDAGMIDDAG 3 DECEMBER.

In Den Haag kan hij tot zijn spijt pas op ZATERDAG 10 DECEMBER een bezoek brengen. Wij hopen dan alle VDH-kindertjes van 4 t/m 9 jaar hier te zien met één van de ouders.

Het feest begint om 2.30 uur. Kaarten zijn te verkrijgen op de afd. Sociale Zaken.

VEEL DANK

C. A. Iken — draaierij — zond ons het droeve relaas van zijn verwonding aan de vingers.

Ziekenhuis, huis, ziekenhuis, operatie (pees uit voet in vinger, vinger niet te buigen, ziekenhuis, operatie, vinger gevoelloos, ziekenhuis, vinger er af).

Werkli thans weer en brengt zijn dank aan Ziekenroost (die zelfs tot zaal 4 — ziekenhuis Zuidwal) doorfrong. Dank verder chefs en collega's van harte.

FINSE KUNST

Van 5—22 November wordt er in het Gemeentemuseum te Den Haag een tentoonstelling gehouden van Finse schilder- en beeldhouwkunst. Deze tentoonstelling is wel iets heel bijzonders. Wij weten over het algemeen zo weinig af van het kleine Finland en zijn bevolking, dat zo taai zijn strijd heeft gestreden tegen het grote Rusland.

Van de kunst van dat land weten we meestal helemaal niets. Een tentoonstelling als deze is praktisch nog niet eerder georganiseerd en zal niet spoedig weerkomen. Wij kunnen geen uitvoerige bespreking over deze tentoonstelling geven omdat wij niet deskundig zijn.

Er gaat van een groot deel van dit werk een sfeer uit van zachmoedigheid, ernst en eenvoud.

Wie van schilderijen en beeldhouwwerk houdt moet deze tentoonstelling beslist niet overslaan.

Wie zegt: "Ik heb zo weinig verstand van schilderijen" probeer eens een bezoekje. Schilderijen zien is tenslotte geen kwestie van verstand.

Het museum is gevestigd: Stadhouderslaan 41, Den Haag, en is geopend:

Woensdagavond van 8—10 uur.

Zondag van 1—5 uur.

De toegangsprijs voor de Finse tentoonstelling is f 0.50.

TRAMABONNEMENTEN

Tramabonementen voor de maand December kunnen worden besteld:

Op Maandag 14 November, uitsluitend tijdens de pauze in de grote cantine voor maand-, week- en uurlonen.

BURGERLIJKE STAND

Geboren:

Arendje, dochter van A Verkou, afdeling Draaierij, op 1-11-1949.

Gehuwd:

Mej. J. E. v. d. Kley, Wikkelaafdeling, met J. E. Köhlmann op 2-11-1949.

A. G. Vogesang, Wikkelaafdeling, met mej. L. M. v. d. Horst, op 24-11-1949.

INTREDINGEN

J. C. Pellerino, Galvano.

H. ten Kate, idem.

J. J. Sinbe, idem.

A. Bruggeman, Solex-montage.

N. H. Hoogdijn, idem.

W. J. v. d. Ark, Montagemagazijn.

Mej. A. Lantinga, Kostprijsadministratie.

Drs. R. Hartog.

CURSUS E.H.B.O.

Met het oog op de veranderde werktijden vanaf 15 November aanstaande, wanneer de verschillende afdelingen niet meer op hetzelfde uur sluiten, is de cursus voor de opleiding voor het eenheidsdiploma E.H.B.O. uitgesteld tot na 15 Januari eerstkomende, wanneer alle deelnemers weer op hetzelfde cursus-uur tezamen kunnen komen.

Medische dienst

NAAR BELGIË

Heer Kemper voelt er veel voor de VDH-ers naar België te laten gaan, althans hij gaf als bijdrage voor VDH-tje no. 200 een foldertje van de Spoorwegen.

Hieruit blijkt, dat op 20 November a.s. een extra trein naar België rijdt (vertrek Den Haag 's morgens 8.19 uur, aankomst Den Haag 's avonds 22.17 uur), geen paspoort, rondrit per touringcar, bezichtiging van bezienswaardigheden, alles 2e en 3e klas voor resp. f 19.75 en f 14.40.

Plaatsen te verkrijgen bij Lissone—Lindeman tot 16 November a.s.

WONINGRUIL

Aangeboden benedenhuis in de v. d. Ware- ringelaan 48, te Voorburg, bestaande uit kamer en suite, twee slaapkamers en keuken. Gezocht soortgelijke woning, eventueel étage in de Bloemenbuurt of het Zuiderpark te den Haag.

DE KROON

INTREDINGEN

M. Ponze, framebouwerij.

H. H. A. Thoben, idem.

Het verschijnen van het RijwetSolex betekende voor de veelal uiterst actieve verzekeringsmaatschappijen een nieuw object. Zo kan men als RS-rijder een all risk verzekering afsluiten van f 35.— per jaar en een W.A.- (wettelijke aansprakelijkheid) verzekering voor f 10.— per jaar. Er zijn er velen te verzekeren, schrijft de Hong, or-gaan van Levob te Amersfoort. Inderdaad.

